

POEZIJOS, DAINŲ IR BENDRYSTĖS VAKARAS

Nuoširdžiai kviečiame į tokį pirmąjį Vilniaus JauPra organizuojamą, poezijos, dainų ir bendrystės vakarą „NORIU PRABILTI“! Susibūrimas vyks paskutinį trečiadienį prieš adventą, **lapkričio 27 d. po vakarinių šv. Mišių, 19.30 val.** Bernardinų vienuolyno 3 a. salytėje. Savo eiles skaitys ir dainomis dalinsis Leva Radvilavičiūtė ir Živilė Mackevičiūtė.

ATVIRAS MALDOS IR ŠLOVINIMO VAKARAS

Atviras maldos ir šlovinimo vakaras Bernardinų bažnyčioje Trijų Karalių koplyčioje „Šlovink Viešpatį, mano siela!“. **Lapkričio 28 d. po 18 val. šv. Mišių** – Adoracija bei užtarimo malda! Šlovins Artūras Chalikovas ir svečiai! Daugiau informacijos: Gintarija, tel. +370 686 73408, Skirmantas, tel. +370 687 92774

FILMO VAKARAS SU BR. KUN. ARŪNU PEŠKAIČIU OFM

Lapkričio 25 d., pirmadienį, 18.30 val. kviečiame į filmo vakarą su br. kun. Arūnu Peškaičiu OFM.

Šiemet sukanka 80 metų nuo Antrojo pasaulinio karo pradžios. Tęsiame geriausių filmų ciklą šia tema. Žiūrėsime italų režisieriaus Roberto Benigni filmą „Gyvenimas yra gražus“ („La Vita e Bella“), kuriame režisierius atliko ir vieną pagrindinių vaidmenų. Peržiūra vyks Bernardinų bendruomenės centre, Maironio g. 10, Vilnius (įėjimas iš kiemo pusės per bažnyčią). Ateikite pasižiūrėti filmo ir kartu padiskutuoti, pasidalinti įžvalgomis. Daugiau informacijos: Titas, mob. +370 650 74189.

ADVENTO REKOLEKCIJOS JAUNIMUI

Advento rekolekcijos jaunimui vyks **gruodžio 13-15 d.** Trinapolyje. Jų tema – Jėzus ir Jo broliai. Rekolekcijas veda br. Edvinas Jurgutis OFM ir Arnoldas Jurgutis. Registracija: bjcentras.lt, auka 25 €. Labai laukiame atvykstant!

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO PARAPIJOS
FINANSINĖ ATASKAITA UŽ 2019 M. 10 MĖN.

Likutis laikotarpio pradžiai: -6311 Eur

10 mėn. įplaukos:

1. Šv. Mišių rinkliavos: 8959 Eur
 2. Aukos, parama, labdara: 4577 Eur
- Iš viso įplaukų: 13536 Eur

10 mėn. išlaidos:

1. Ūkinės išlaidos (šildymas, personalo išlaidos, kymas, paslaugos, bažnyčios puošimas, ryšio

ir raštinės išlaidos, ilgalaikis ir trumpalaikis turtas, remontai): 8795 Eur
2. Kitos (liturgija, evangelizacija, karitatyvinė ir sielovadinė veikla, parama, labdara, renginiai): 5623 Eur
Iš viso išlaidų: 14418 Eur

10 mėn. balansas "+"; "-": -882 Eur

Likutis laikotarpio pabaigai: -7193 Eur

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA

Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 13–17 val., V 9–12 val.

Kunigas budi zakristijoje:

III, IV, V 9.00–11.00, 16.00–17.45 val.

IV 16.00–17.45 val. budi parapijos klebonas

br. kun. Evaldas Darulis

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

www.bernardinuparapija.lt

Parapijos banko sąskaita:

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija

įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita

Nr. LT30 7300 0101 3343 9118

Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas

įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji

sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

BERNARDINAI

Nr. 766

XXXIV EILINIS SEKMADIENIS

2019 lapkričio 24 d.

KRISTUS, VISATOS VALDOVAS (KRISTUS KARALIUS)

Šlovė tam, kuris ateina Viešpaties vardu! Šlovė besiantinančiai mūsų tėvo Dovydo karalystei! Mk 11, 10

EVANGELIJA (Lk 23, 35–43)

Prikalus ant kryžiaus Jėzų, žmonės stovėjo ir žiūrėjo. Seniūnai, tyčiodamiesi iš Jėzaus, kalbėjo: „Kitus išgelbėdavo – tegul pats išsigelbi, jei jis – Dievo išrinktasis Mesijas!“

Iš jo juokėsi ir kareiviai, priedami, paduodami jam acto ir sakydami: „Jei tu žydų karalius – gelbėkis pats!“ Viršum jo buvo užrašas: „Šitas yra žydų karalius“.

Vienas iš nukryžiuotųjų nusikaltėlių ėmė įžeidinėti Jėzų: „Argi tu ne Mesijas? Išgelbėk

save ir mus!“

Antrasis sudraudė jį: „Ir Dievo tu nebijai, kentėdamas tą pačią bausmę! Juk mudu teisingai gavome, ką esame užsitarnavę, o šitas nieko blogo nėra padaręs“.

Ir jis tarė: „Jėzau, prisimink mane, kai ateisi į savo karalystę!“

Jėzus jam atsakė: „Aš tau pažadu: dar šiandien su manimi būsi rojuje“.

XXXIV EILINIO SEKMADIENIO ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI

2 Sam 5, 1–3: *Jie patepė Dovydą izraelio karaliumi*Ps 122: P. *Į Viešpaties būstą džiaugsmingai keliaujam.*Kol 1, 12–20: *Jis mus perkėlė į savo mylimojo Sūnaus karalystę*Lk 23, 35–43: † *Viešpatie, prisimink mane, kai ateisi į savo karalystę!*

Evangelija sako, kad „Dievo karalystė jau yra tarp jūsų“ (Lk. 17:21). Tačiau ji taip pat sako: teateinie Tavo karalystė!“ (Mt. 6:10).

Dievo karalystė yra jau atėjusi ta prasme, kad Jėzus jau dabar yra tarp mūsų ir gyvena mumyse. Bet mes taip pat žinome, kad Jo esatis yra užtemdyta nesibaigiančio blogio, kuris krečia pasaulį kiekvieną dieną. Pavieniai asmenys ir institucijos toli gražu nesistengia ieškoti Dievo valios, todėl šiapus Dievo karalystę mes galime patirti tik labai netobulai. Šv. Paulius regi Kristų, galutinai perduodantį karalystę Dievui Tėvui, „sunaikinantį visas valdžias, galybes ir pajėgas“ (1 Kor.15:24). Tačiau kol tai galutinai neįvyko – galutinė pergale yra tarsi atidėta. Origenas (185 po Kr.) rašė: „Kol mes neatiduodame visai savo gyvenimo Tėvui, Kristaus gyvenimas irgi nėra galutinai atiduotas.“

Be mūsų Jis negali džiaugtis savo šlove. Be mūsų: tai yra, be savo žmonių, kurie yra Jo kūnas, Jo rankos ir kojos“.

Posakis „dangaus karalystė“ ateina iš Mato evangelijos; jis gali sukelti klaidingą įspūdį, jog ta karalystė yra kitame pasaulyje. Kitos evangelijos sako „Dievo karalystė“. Reikia turėti omenyje, kad Matas rašė žydams, o žydai, jausdami ypatingą pagarbą Dievo vardui, vengė jį tarti. (Iš tiesų net šiais laikais kai kurie žydų rašytojai, rašanys angliškai, žodį Dievas perteikia raidėmis „G-d“). Tačiau tai nereiškia, kad Dievas yra kažkur debesyse. Kristus nori būti mūsų, o ne debesų Karaliumi.

Donagh O'Shea, OP

Bible Diary 2004, Claretian Publications, 2003

KAIP TAI ATPAŽINTI?

Lapkričio 8-10 d. Trinapolio rekolekcijų namuose įvyko Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) parapijos rudens rekolekcijos „Nesiduok pikto nugalimas, bet nugalėk pikta gerumu“ (Rom 12). Kaip atpažinti ir pasipriešinti piktajam kasdieniame gyvenime? Rekolekcijoms vadovavo Krekenavos bazilikos rektorius, Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų parapijos klebonas, Vadaktėlių bei Upytės parapijų administratorius, VDU KTF ir Kauno kunigų seminarijos dėstytojas, teologijos mokslų daktaras, kunigas GEDIMINAS JANKŪNAS.

Rekolekcijų metu vyko dvasinės konferencijos, parapijiečiai dalijosi savo patirtimis tikėjimo kelyje, ėjo Vilniaus Kalvarijų Kryžiaus kelią, meldėsi ir šlovino Viešpatį šv. Mišiose. Šeštadienio vakare vykusiose Susitaikinimo pamaldose parapijiečiai vieni už kitus meldėsi užtarimo malda, Atgailos sakramentą teikė trys kunigai.

Štai keletas parapijiečių liudijimų apie šias rekolekcijas:

Lygiai prieš metus, neseniai baigusi antidepresantų kursą ir išsikapsčiusi iš depresijos, su moterų grupe keliau po Maroką. Grožis, dar daug kur išlikęs autentiškumas, skurdas ir besiveržianti modernybė sukėlė galybę minčių ir emocijų. Ko gero, tada pirmą kartą iš tikrųjų savęs paklausiau, kas aš esu. Kas lieka atmetus visas puošmenas – išsilavinimą, socialinę padėtį ir pomėgius. Ar apskritai kas nors lieka?

Dabar net truputį juokinga, bet mano klausimas buvo nuoširdus ir aš iš tikrųjų – net teoriškai – nežinojau atsakymo. Tačiau klusniai vykdama savo psichoterapeuto patarimą ėmiausi ieškoti dvasinių praktikų. Atsakymas pamažu pradėjo aiškėti po pusmečio, kai per vieną meditacinį atsiskyrimą netikėtai atėjo Dievo patyrimas. Pasirodo, tereikėjo tik nuleisti rankas, atsiduoti ir pripažinti, kad be jo esu niekas.

Užtruko dar pusę metų, kol širdyje pajutau kvietimą į Bažnyčią. Ir ne bet kokią, o tą pačią „baisiausią“: ten, kur vos atėjus, trenkia per galvą ir sako, kad esi blogas, nusidėjęs ir amžinai čirškėsi pragare; kur tarsi kažką kalba apie meilę, bet kol prasibrauni pro visokias sakyklas, klausyklas, sutanas ir kamžas (o kur dar uoliai poteriaujančios moterytės), jau beveik ir pamiršti, ko atėjai.

Taip ir svyravau lyg koks lietuviškas berželis: vidinis balsas kviečia į Bažnyčią, o vadinamasis „protas“ sako, kad matyt, jau visai išprotėjau...

Dabar galiu pasakyti, ką man davė pirmosios rekolekcijos. Svarbiausia – suvokimą, kas apskritai yra tikėjimas. Kad tai – toli gražu ne baksnojimas pirštu į kaltąjį, ne beprasmiš-

kų maldos žodžių kartojimas ir net ne dvasinės meilės persunkta euforijos būseną, kurioje plūduriuojį lyg kokiame debeselyje (ir kurios, žinoma, niekada nepasieksi).

Kad tikėjimas – labai žemiškas dalykas, susijęs ne tiek su išskirtiniais transcendentiniais potyriais, kiek su paprastais kasdieniais veiksmais. Kad Dievas vertina ne pagal maldų skaičių, o pagal meilės kiekį, kurį šiandien ir vakar skyrei savo artimui – vaikui, vyrui, tėvams ar kaimynui. Kaip sakė kunigas Gediminas – tikėjimas ne nutvieskia viską aplinkui lyg saulė, o pašviečia po kojomis lyg žvakė, kad nepargriūtum. Jis teikia labai aiškius ir konkrečius patarimus, kaip elgtis vienoje ar kitoje situacijoje – ši pagalba man buvo didžiulis atradimas. Dievas veda ir duoda viską, ko reikia, jeigu tik jam leidi.

Taip po truputį prasmę pradėjo įgyti ir ta iki šiol man nesuvokiama „pasaka“ apie Kristų. Viena, Jėzus Kristus rodo begalinę meilę, kuria Dievas mus myli. Tokią stiprią, kad galiausiai jai, ko gero, niekas nepajėgus atsispirti: „Jeigu pragaras ir egzistuoja, jis greičiausiai tuščias“. Antra, jis savo pavyzdžiu atskleidė vienintelį patikimą kelią, kaip tos meilės siekti: tarnauti ir atiduoti save kitiems.

Man vis dar be galo keista, bet suvokimas, kad esu ne kas kita, o Viešpaties tarnaitė suteikia labai daug aiškumo ir ramybės.

Benita

Daugiau liudijimų skaitykite kitame laikraštyje